

MĚŘENÍ (GEO)PARTICIPACE

Jiří Pánek

Geoparticipace, zahrnující využití prostorových nástrojů k zapojení občanů, je klíčová v plánování veřejných prostor v souladu s cíli Evropské unie a Organizace spojených národů. Tento článek se zaměřuje na měření geoparticipace a s tím spojené výzvy. Teoretický rámec zahrnuje žebřík participace od Sherry Arnstein a spektrum veřejné participace IAP2 zdůrazňující význam posílení občanů. Přehled měření participace v České republice zahrnuje index participace a index geoparticipace hodnotící transparentnost a komunikaci v obcích. Mezinárodní srovnání ukazuje na nižší úroveň e-participace v ČR ve srovnání s Evropou. Článek zdůrazňuje potřebu účinných participativních metod a technologií pro zvýšení transparentnosti a aktivního zapojení občanů v plánování veřejných prostor.

Úvod

Participace je obecně chápána jako akt aktivního zapojení se do něčeho nebo účast v něčem. Participace může probíhat v různých sociálních, politických, vzdělávacích a organizačních kontextech. Původ slova participace lze vysledovat až do latinského *participare* (zúčastnit se, podílet se, dát podíl, sdělit) a slova *particeps* (zúčastňující se, podílející se) [WordSense, 2023].

Ve společenských souvislostech se participace často týká jednotlivců, kteří aktivně participují na komunitních aktivitách, dobrovolnictví nebo přispívání k sociálním záležitostem. V politických souvislostech participace odkazuje na aktivní zapojení občanů do demokratického procesu, vykonávání svých práv a povinností, jako je hlasování, účast na veřejných debatách, připojování se k politickým stranám nebo zájmovým skupinám nebo kandidování do politických funkcí.

S ohledem na participativní plánování veřejného prostoru se občas mluví i o tzv. geoparticipaci, kde předpona *geo* odkazuje právě na prostorovou složku celého procesu. Účast komunity (geoparticipace) na plánování a rozvoji se v posledních desetiletích stala módním slovem. To se projevilo i na národní a mezinárodní úrovni, neboť jednou z klíčových zásad nové politiky soudržnosti EU (2021–2027) je přiblížit Evropu občanům podporou udržitelného a integrovaného rozvoje všech typů území. I na úrovni Organizace spojených národů (OSN) má participace v Agendě 2030 významné místo – konkrétně jako součást cíle 11 (cíl 11.3 – Do roku 2030 posílit inkluzivní a udržitelnou urbanizaci a kapacitu pro participativní, integrované a udržitelné plánování a řízení lidských sídel ve všech zemích [United Nations, 2022]) a cíle 16 (cíl 16.7 – Zajistit citlivé, inkluzivní, participativní a reprezentativní rozhodování na všech úrovních [UN DESA, 2023]).

Geoparticipaci lze definovat jako využití prostorových nástrojů k zapojení občanů do komunitní participace [Pánek, 2016]. Geoparticipaci někteří autoři považují za budoucí vývoj GIS pro veřejnou participaci, protože poskytuje snadno použitelné prostředí a sociální zapojení a zároveň vytváří pocit sounáležitosti s určitou sociální skupinou nebo komunitou. Olszewski et al. [2017] používají v souvislosti s územním plánováním a revitalizací termín sociální participace, který umožňuje zohlednit názory obyvatel při sestavování plánů revitalizace města nebo při plánování jeho územního rozvoje. V další práci tohoto kolektivu [Olszewski & Turek, 2018] tvrdí, že sociální geoparticipace umožňuje vypracování plánů územního rozvoje. Gnat et al. [2016] rozvádí sociální geoparticipaci a uvádí, že městské aglomerace usilující o to stát se chytrými městy musí zahrnovat vhodné geoinformační technologie umožňující sociální (geo)participaci. Kar a kolektiv [2016] naopak upozorňují, že „nové formy geoparticipace mohou vyvolat typ sociálního darwinismu, který upřednostňuje účastníky, kteří mohou aplikaci snadno používat. Tímto způsobem geoweb působí jako rušivá transformace participace, aniž by si osvojil kritická poučení z P/PGIS.“ Zhang [2018] definuje geoparticipaci jako „geopraktiky související s participací veřejnosti“. Geoparticipace bývá často propojována i praktikami e-governmentu neboli elektronickou

veřejnou správou. Tento pojem označuje využívání digitálních technologií, zejména internetu a dalších informačních a komunikačních technologií (ICT), k poskytování služeb veřejné správy, spolupráci s občany, zefektivnění činnosti veřejné správy a zlepšení správy. Hlavním cílem e-governmentu je zvýšit dostupnost, efektivitu a transparentnost vládních služeb a operací.

Klíčové součásti elektronické veřejné správy jsou poskytování služeb on-line, digitální zapojení a účast občanů (participace), efektivita a snižování nákladů, transparentnost a odpovědnost či elektronická spolupráce mezi úřady. Mezi příklady dobré praxe v oblasti e-governmentu patří Estonsko, které je známé svými komplexními službami elektronické veřejné správy, včetně elektronického pobytu, digitální identity a hlasování on-line. Singapur nabízí širokou škálu digitálních služeb prostřednictvím iniciativy „Smart Nation“. Taktéž Jižní Korea poskytuje různé veřejné služby on-line vč. robustní platformy pro elektronickou participaci. E-government představuje transformační přístup k veřejné správě, který využívá technologie k vytvoření efektivnějších, citlivějších a transparentnějších systémů veřejné správy.

Jako většina měkkých konceptů, i participace naráží na problém „měřitelnosti“, a to především s ohledem na stále více kvantitativní pojetí plánování a komunitního rozvoje. Cílem tohoto článku je popsat problematiku měření (geo)participace a pokusit se nastínit nejen české, ale i mezinárodní souvislosti s tím spojené.

Můžeme měřit (geo)participaci?

Ve svém klíčovém poznání participativní teorie Sherry Arnsteinová [1969, str. 216] zdůrazňuje klíčovou roli zplnomocnění jako základní součást participace. Tento postoj nejlépe shrnuje úvodní úryvek její eseje, kde tvrdí, že „*participace bez přerozdělení moci je jen prázdným a frustrujícím procesem pro lidi bez moci*“. Tedy samotná participace nezajišťuje změnu, pokud není podporována a implementována těmi, kdo mají moc. Důležitá je také struktura příležitostí. Mimo více než padesát let používaný žebřík participace od Sherry Arnstein se v moderní teorii participace uchytilo také hodnocení pomocí spektra participace (SPP) [International Association for Public Participation, 2018], které rozděluje participaci na pět stupňů – informovat, konzultovat, zapojit, spolupracovat a posílit (do češtiny špatně přeložitelné „*empower*“). Stále však zůstává otázkou: pokud přijmeme, že (geo)participace se především týká přerozdělení moci, jak můžeme (geo)participaci měřit?

V českém kontextu pokusy o měření participace podnikl například Institut for Democracy 21, který publikoval index participace 2015–2016. Tento index hodnotí 101 největších měst České republiky a městských částí s více než 10 tisíci obyvateli podle míry zapojení veřejnosti do participativních procesů. Výsledný index vzniká prostřednictvím součtu hodnocení 21 kritérií či indikátorů, které jsou vzájemně propojeny a pokrývají šest kategorií (transparentnost, komunikace, zapojení, inkluze, implementace, evaluace) v rámci tří dimenzí (otevřenost, deliberace, realizace). Jednotlivé indikátory jsou ohodnoceny na bodové škále od –1 do 3 nebo 6 v závislosti na jejich vzájemné důležitosti. Úplný seznam indikátorů je následující:

DIMENZE: OTEVŘENOST

Transparentnost

1. Rozpočet
2. Dotace a granty
3. Vyhlášky a nařízení
4. Veřejné zakázky
5. Jednání zastupitelstva

Komunikace

6. Tradiční komunikační kanály

7. Digitální komunikační kanály
8. Kvalita webových stránek

DIMENZE: DELIBERACE

Zapojení

9. Konání participativních procesů
10. Konání participativního rozpočtování
11. Koordinátor participace

Inkluze

12. Participace na školách
13. Podpora inkluze sociálních skupin a menšin
14. Podpora komunity/komunikace lidí ve veřejném prostoru

DIMENZE: REALIZACE

Implementace

15. Účast v hlasování
16. Prostředky k usnadnění participace
17. Kontrolní mechanismy participace
18. Rozpočet určený pro participativní procesy

Evaluace

19. Četnost (pravidelnost, zažitost) participativních procesů
20. Práce s daty vzešlými z průzkumů a hlasování
21. Zveřejňování výsledků participativních procesů

V prvním pilotním vydání indexu participace, které je zatím i posledním, se na přední příčce umístila Praha 10 s 71 body ze 100. Následují Říčany (68/100), Praha 8 a Ostrava-Poruba (oba 66/100) a Jihlava a Praha 20 (oba 65/100). Index neprokazuje významné prostorové shluky či klastry na základě velikosti sídel. Mezi nejlepšími hodnocenými městy jsou jak menší sídla (Říčany, Praha 20), tak i větší městské části (Praha 10 a Praha 8). Dokonce i v oblastech strukturálně postižených regionů se objevují města s vysokým hodnocením, například Litoměřice (64/100), Karlovy Vary (53/100), Ostrava-Poruba (66/100) a Opava (52/100). Avšak nevýhodou tohoto indexu je jeho omezení pouze na obce a městské části s více než 10 tisíci obyvateli. Tento částečný nedostatek se snažili napravit autoři indexu geoparticipace [Burian et al., 2023; Pánek et al., 2021], který se opírá o tři hlavní osy, podobně jako různé modely kostek demokracie či participace [Fung, 2006; Poplin et al., 2013; Thoneick, 2021], a to partici-

paci, komunikaci a transparentnost. Tyto „osy“ lze spojit i s dimenzemi participace podle E-Participation Index od OSN nebo českého indexu participace. Každá z těchto tří sekcí obsahuje čtyři binární indikátory, které byly sbírány pro všechny obce (n = 6 258) v České republice.

Obecně lze konstatovat, že české obce nejlépe obstály v oblasti „komunikace“, která je relativně jednoduchá, avšak pouze lineární – informace proudí od samosprávy k občanům. Ve srovnání s tím si obce hůře vedly v kategorii „transparentnost“, avšak i zde jsou výsledky stále přijatelné, neboť obce ze zákona zveřejňují různé smlouvy či informace o zasedáních zastupitelstev, rad apod. Nejhorší však obstály obce v kategorii „participace“, která na rozdíl od předchozích vyžaduje oboustranný proces, tedy nejen sdělování informací od samosprávy k občanům, ale také aktivní zapojení občanů a „naslouchání“ ze strany místní administrativy. Na žebříku participace podle Sherry Arnsteinové by tato část určitě dosáhla vyššího postavení než dvě předchozí složky.

Při návratu k citátu Sherry Arnsteinové, že „*participace bez přerozdělení moci je jen prázdným a frustrujícím procesem pro lidi bez moci*“, lze pozorovat, že situace v České republice není příliš povzbuzivá. Tato situace rozhodně není uniformní napříč všemi místy v Česku; čím větší obec, tím více bodů získala v indexu geoparticipace. Tento trend může být způsoben tím, že větší sídla disponují větším rozpočtem, a tudíž mohou věnovat větší finanční prostředky participaci. Taktéž je důležité uvést, že index shrmlal informace pouze z webových stránek obcí, podobně například jak to dělají níže uvedené indexy OSN, což mohlo vést k situaci, kdy menší obce neměly veškeré informace, jež byly použity k hodnocení indexem, dostupné na svých webových stránkách. To může být způsobeno tím, že v menších obcích funguje více neformální sdílení informací než ve větších městech. Výjimkou ve „velikostním“ rozložení bodů v indexu geoparticipace byly členské obce Národní sítě Zdravých měst ČR (NSZM), které vykázaly statisticky významně lepší výsledky než obce srovnatelné velikosti, které nejsou členy NSZM.

V upravené verzi indexu geoparticipace [Burian et al., 2023] autoři aplikovali Saatyho [1982] metodu párového srovnávání vybraných složek indexu. Z této expertní analýzy vyplynulo, že největší váhu odborníci přikládají participativním metodám v územním plánování, participativním rozpočtům a využívání geoparticipativních mobilních aplikací (všechny tyto indikátory patří do sekce „participace“). Naopak nejnižší důležitost byla přisuzována dostupnosti informací o složení zastupitelstva, rozkládávacímu rozpočtu obce a transparentnímu účtu (opět všechny tři indikátory z této sekce, tentokrát „transparentnost“). Z této analýzy vyplývá, že aspekt „participa-

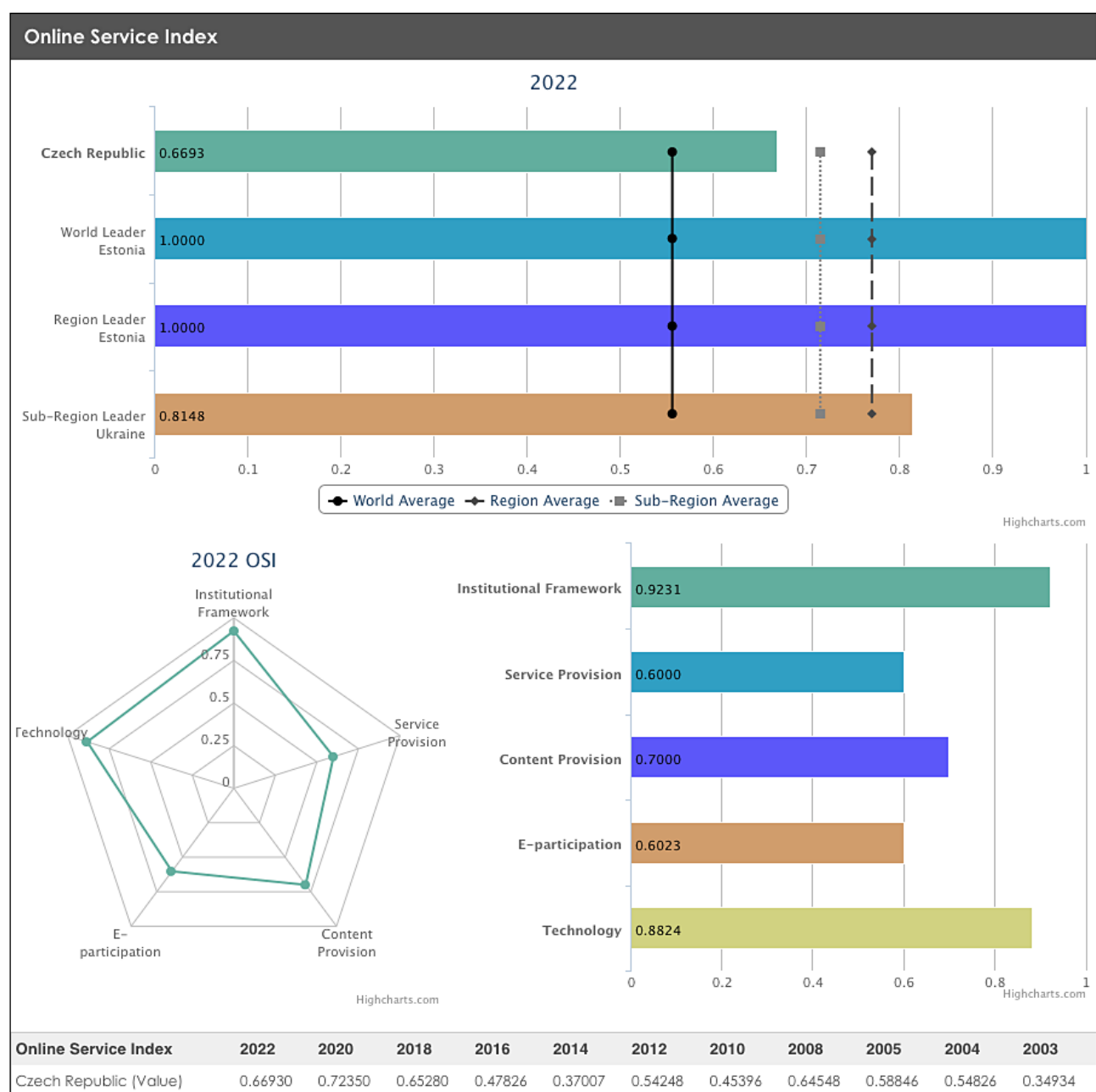
ce“, který byl průměrně hodnocen jako nejhorší mezi jednotlivými obcemi, je zároveň považován odborníky za nejdůležitější a často je také označován v literatuře jako nejnáročnější aspekt (geo)participace [Babelon et al., 2021].

Česko v mezinárodním srovnání

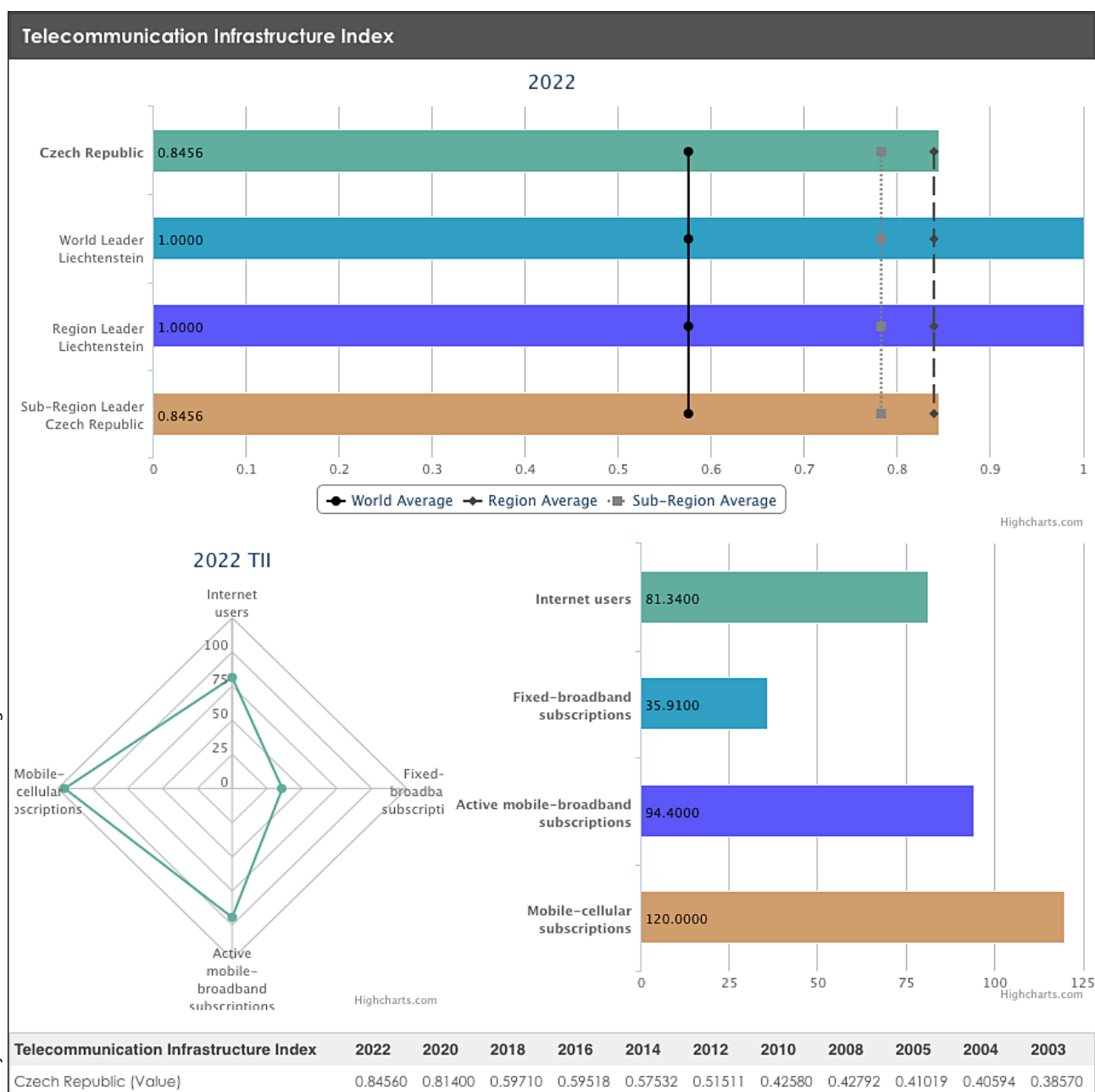
V současné době je účast veřejnosti v Evropě charakterizována kombinací tradičních demokratických procesů, jako jsou volby a referenda, a inovativních přístupů, včetně participativního rozpočtování, občanských shromáždění

a on-line zapojení. Evropská unie a její členské státy zdůrazňují důležitost zapojení občanů do rozhodovacích procesů a usilují o aktivní angažování občanů při formování politik, podporu transparentnosti a posílení demokratické legitimacy.

V kontextu diskuse o participaci a územním plánování předložila poradní skupina pro plánování ve Spojeném království v roce 1965 směrnici, která vyzývala k účasti veřejnosti na plánech vydaných podle zákona o územním plánování. Německý stavební zákon z roku 1976 dále stanovil, že rozvojové projekty musí být konzultovány s veřejností. V zemích bývalého východního bloku sice nesdílíme

Obr. 1: E-Government Index pro ČR v roce 2022 – struktura části On-line služby

Obr. 2: E-Government Index pro ČR v roce 2022 – struktura části Telekomunikační infrastruktura

takto dlouhou historií participace v plánování veřejného prostoru, ale v posledních dekádách v ČR, ale i například v sousedním Polsku, narůstají příklady participativních rozpočtů [Chovaneček et al., 2023] či zapojení veřejnosti do plánování veřejného prostoru (např. zákon č. 186/2006 Sb.).

Při měření či hodnocení (geo)participace lze identifikovat různé indexy na mezinárodní úrovni, jako je například E-Participation Index (EPI) navržený Oddělením OSN pro ekonomické a sociální záležitosti, nebo i na národní úrovni, jako je český index participace 2015/16,

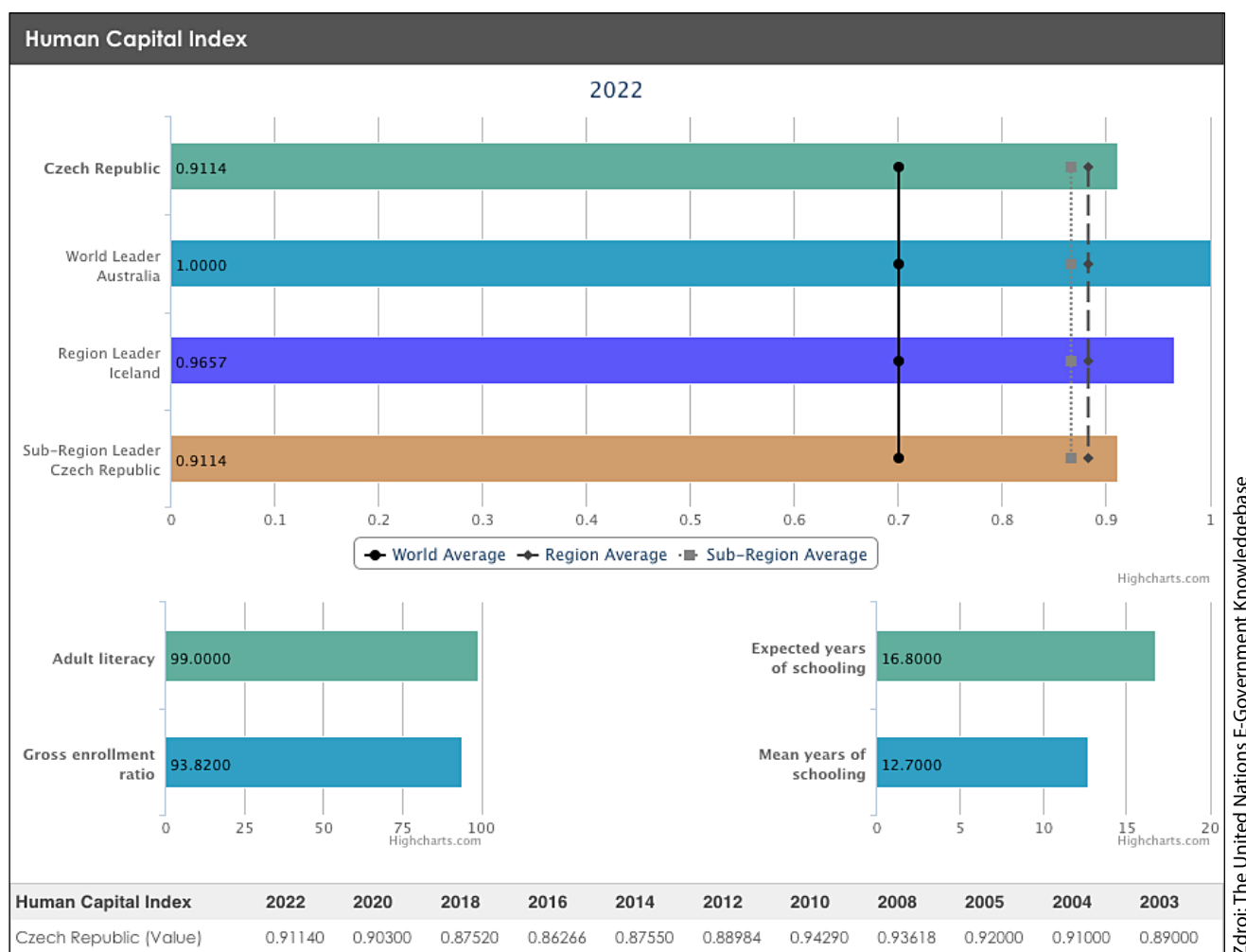
který hodnotí 101 největších měst České republiky a městských částí s více než 10 tisíci obyvateli podle úrovně zapojení veřejnosti.

V přímém srovnání s ostatními evropskými zeměmi vykazuje ČR nízkou úroveň e-participace. Z posledního průzkumu OSN E-Government Survey 2022 vyplývá, že Česká republika se v roce 2022 umístila na 45. místě ze 193 hodnocených zemí, což představuje zlepšení oproti 65. místu v roce 2020 a 92. místu v roce 2018. Nicméně tato pozice stále zaostává za sousedními zeměmi, jako je Rakousko (20. místo), Německo

(22. místo) a Polsko (34. místo), s výjimkou Slovenska (47. místo). V dalším E-Participation Indexu zpracovaném OSN je Česká republika na 57. místě, které sdílí s Mongolskem, Ruskem a Ukrajinou, přičemž všechny naše sousední státy, opět s výjimkou Slovenska, jsou v tomto indexu hodnoceny lépe.

E-Participation Index je strukturován do tří komponent:

- E-informace: Poskytování veřejných informací a zajištění přístupu k nim pro občany, buď volně nebo na vyžádání.
- E-konzultace: Zapojení občanů do přispívání k veřejným politikám a služ-

Obr. 3: E-Government Index pro ČR v roce 2022 – struktura části Lidský potenciál

bám a do diskuse o těchto politikách a službách.

- E-rozhodování: Posílení postavení občanů prostřednictvím spolurozhodování a spoluvytváření politických možností a služeb.

Tyto tři komponenty e-participace jsou rovněž rozlišovány v jiných dokumentech, například v OECD [2001] ve svém dokumentu „Citizens as Partners“, který participaci také dělí do tří úrovní:

- Informace: Jednosměrná komunikace.
- Konzultace: Zpětná vazba veřejnosti k aktivitám veřejné správy.
- Aktivní participace: Aktivní zapojení do tvorby politiky.

E-Government Development Index (EGDI) je založen na komplexním průzkumu on-line přítomnosti všech 193 členských států OSN, který hodnotí národní webové stránky a způsob, jakým jsou politiky a strategie elektronické správy uplatňovány obecně a v konkrétních

odvětvích pro poskytování základních služeb. Hodnocení analyzuje výkonnost e-governmentu v jednotlivých zemích ve vzájemném poměru a není tedy absolutním měřením. Ačkoli původní model měření zůstal konzistentní, přesný význam komponent se v jednotlivých vydáních průzkumu mění s tím, jak se mění chápání potenciálu e-governmentu a vyvíjí se základní technologie. Matematicky se tedy jedná o vážený průměr tří normalizovaných skóre tří nejdůležitějších dimenzí e-governmentu, a to: (1) rozsahu a kvality on-line služeb (On-line Service Index, OSI), (2) stavu rozvoje telekomunikační infrastruktury (Telecommunication Infrastructure Index, TII) a (3) lidského kapitálu (Human Capital Index, HCI). Každý z těchto indexů je složeným měřítkem, které lze extrahovat a analyzovat samostatně.

Pokud se na výkon České republiky v EGDI podíváme více do hloubky (obr. 1–3), tak ve dvou ze tří dimenzí

(telekomunikační služby a lidský kapitál) jsme sub-regionálním lídrem. Česká republika dle OSN v této oblasti spadá do regionu východní Evropy, společně s Polskem, Ruskem, Ukrajinou, Slovenskem, Maďarskem, Bulharskem, Rumunskem, Běloruskem a Moldavskem. Jen v sub-kategorii on-line služeb výrazně pokulháváme, a to především v oblasti e-participace a dostupnosti on-line služeb.

Shrnutí

Ze zjištění mnoha výzkumníků vyplývá [Babelon et al., 2021], že geoparticipace je převážně využívána k zapojení občanů v kategoriích „konzultovat“, „zapojit“ a „spolupracovat“ v rámci SPP spíše než v kategoriích „informovat“ a „posílit“ (tj. v dolní a horní části spektra). Jako univerzální metoda a technologie může webová geoparticipace také usnadnit dosažení více cílů účasti občanů současně. Webová geoparticipace umožňuje

uživatelům shromažďovat cenné a rozmanité místní znalosti od různorodých demografických skupin a může tak podpořit větší transparentnost a účast v procesech participativního plánování měst. Avšak i zde je potřeba aktivní role místní samosprávy v efektivním cílení a organizaci participativních aktivit, aby možnost zapojení měly různé skupiny obyvatelstva a nedošlo ke „zneužití“ participace pouze jednou zájmovou skupinou.

V českém prostředí lze pozorovat nárůst v oblasti využívání geoparticipativních nástrojů. Dva největší poskytovatelé mobilních aplikací pro přímou komunikaci obcí s občany v České republice [Municipalis (dříve Mobilní rozhlas – info.municipalis.cz) – a Hlášení rozhlasu – hlase-ni-rozhlasu.cz] zaznamenali v roce 2020 oproti roku 2019 nárůst počtu obcí využívajících jejich služby o 383 % [Pánek et al., 2022]. K podobnému, i když ne tak dramatickému, nárůstu dochází i u jiných demokratických inovací spojených s prostorem, např. u participativních rozpočtů [Chovaneček, 2022]. To nám dává jasnou představu o tom, jak potřebnými se on-line komunikace a případná on-line participace pro naše obce staly.

Použité zdroje:

ARNSTEIN, S. R. 1969. A Ladder Of Citizen Participation. In: Journal of the American Institute of Planners, 35(4), pp. 216–224. [on-line]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/01944366908977225>.

BABELON, I.; PÁNEK, J.; FALCO, E.; KLEINHANS, R.; CHARLTON, J. 2021. Between Consultation and Collaboration: Self-Reported Objectives for 25 Web-Based Geoparticipation Projects in Urban Planning. In: ISPRS International Journal of Geo-Information 2021, 10(11), pp. 783. [on-line]. ISSN 2220-9964. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/ijgi10110783>.

BURIAN, J.; BARVÍŘ, R.; PAVLAČKA, D.; PÁNEK, J.; CHOVANEČEK, J.; PÁSZTO, V. 2023. Geoparticipation in the Czech Municipalities: Index Based Quantitative Approach. In: Journal of Maps, 19(1).

[on-line]. ISSN 1744-5647. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/17445647.2023.2231006>.

FUNG, A. 2006. Varieties of Participation in Complex Governance. In: Public Administration Review, 66(s1), pp. 66–75. [on-line]. ISSN 0033-3352. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2006.00667.x>.

GNAT, M.; LESZEK, K.; OLSZEWSKI, R. 2016. The Use of Geoinformation Technology, Augmented Reality and Gamification in the Urban Modeling Process. In: Lecture Notes in Computer Science (Including Subseries Lecture Notes in Artificial Intelligence and Lecture Notes in Bioinformatics), pp. 484–496. [on-line]. B.m.: Springer Verlag. ISBN 9783319421070. Dostupné z: https://doi.org/10.1007/978-3-319-42108-7_37.

CHOVANEČEK, J.; PÁNEK, J.; FRLIČKOVÁ, B. 2023. What Are the Driving Factors for Implementing Participatory Budgeting? A Case Study from Czechia. In: European Planning Studies, 32(5), pp. 1165–1184. [on-line]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/09654313.2023.2283527>.

CHOVANEČEK, J. 2022. Participatory Budgeting in the Czech Republic. In: Local and Urban Governance, Part F18, pp. 111–126. [on-line]. ISSN 2524-5457. Dostupné z: https://doi.org/10.1007/978-3-031-05547-8_6.

INTERNATIONAL ASSOCIATION FOR PUBLIC PARTICIPATION. 2018. IAP2 Spectrum of Public Participation [on-line]. Dostupné z: https://cdn.ymaws.com/www.iap2.org/resource/resmgr/pillars/Spectrum_8.5x11_Print.pdf.

KAR, B.; SIEBER, R.; HAKLAY, M.; GHOSE, R. 2016. Public Participation GIS and Participatory GIS in the Era of GeoWeb. In: Cartographic Journal, 53(4), pp. 296–299. [on-line]. ISSN 17432774. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00087041.2016.1256963>.

OECD. 2001. Citizens as Partners: OECD Handbook on Information, Consultation and Public Participation in Policy-Making. [on-line]. Dostupné z: https://www.oecd-ilibrary.org/governance/citizens-as-partners_9789264195578-en.

OLSZEWSKI, R.; TROJANOWSKA, H.; TUREK, A.; KIETLINSKA, B. 2017. Solving Smart City Revitalisation Problems with Geoparticipation Process and Fuzzy Methods. In: ICNC-FSKD 2017 – 13th International Conference on Natural Computation, Fuzzy Systems and Knowledge Discovery. [on-line]. B.m.: Institute of Electrical and Electronics Engineers Inc., pp. 2497–2503. ISBN 9781538621653. Dostupné z: <https://doi.org/10.1109/FSKD.2017.8393168>.

OLSZEWSKI, R.; TUREK, A. 2018. Using Fuzzy Geoparticipation Methods to Optimize the Spatial Development Process in a Smart City. In: 2018 IEEE 4th International Conference on Collaboration

and Internet Computing (CIC) [on-line]. B.m.: IEEE, pp. 430–437. ISBN 978-1-5386-9502-9. Dostupné z: <https://doi.org/10.1109/CIC.2018.00065>.

PÁNEK, J. 2016. From Mental Maps to GeoParticipation. In: The Cartographic Journal, 53(4), pp. 300–307. [on-line]. ISSN 0008-7041. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00087041.2016.1243862>.

PÁNEK, J.; FALCO, E.; LYSEK, J. 2022. The COVID-19 Crisis and the Case for On-line GeoParticipation in Spatial Planning. In: ISPRS International Journal of Geo-Information, 2022; 11(2):92. ISSN 2220-9964. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/ijgi11020092>.

PÁNEK, J.; PÁSZTÓ, V.; BURIAN, J.; BAKULE, J.; LYSEK, J. 2021. What Is the Current State of Geoparticipation in Czech Municipalities? In: GeoScape, 15(1), pp. 90–103. [on-line]. ISSN 1802-1115. Dostupné z: <https://doi.org/10.2478/geosc-2021-0008>.

POPLIN, A.; PEREIRA, G. C.; ROCHA, M. C. F. 2013. The Participatory Cube: A Framework for Analysis of On-Line Participation Platforms. In: Lecture Notes in Geoinformation and Cartography [on-line]. B.m.: Springer Berlin Heidelberg, pp. 395–414. ISSN 1863-2351. Dostupné z: https://doi.org/10.1007/978-3-642-37533-0_23.

SAATY, T. L. 1982. Priority Setting in Complex Problems. In: IEEE Transactions on Engineering Management, EM-30(3). [on-line]. ISSN 0018-9391. Dostupné z: <https://doi.org/10.1109/TEM.1983.6448606>.

THONEICK, R. 2021. Integrating On-Line and On-site Participation in Urban Planning: Assessment of a Digital Participation System. In: International Journal of E-Planning, 10(1), pp. 1–20. [on-line]. ISSN 2160-9926. Dostupné z: <http://doi.org/10.4018/IJEPR.2021010101>.

UN DESA. 2023. Goal 16. [on-line]. Dostupné z: <https://sdgs.un.org/goals/goal16>.

UNITED NATIONS. 2022. Goal 11 | Department of Economic and Social Affairs. [on-line]. Dostupné z: <https://sdgs.un.org/goals/goal11>.

WORDSENSE. 2023. Participate. WordSense On-line Dictionary. [on-line]. Dostupné z: <https://www.wordsense.eu/participate/>.

ZHANG, S. 2018. Public Participation in the Geoweb Era: Geosocial Media Use in Local Government. B.m. Doctoral Thesis Geography. University of Waterloo.

*doc. Mgr. Jiří Pánek, Ph.D.
Katedra rozvojových
a environmentálních studií
Přírodovědecká fakulta
Univerzita Palackého v Olomouci*

ENGLISH ABSTRACT

(Geo)participation Measurement, by Jiří Pánek

Geoparticipation, involving the use of spatial tools to engage citizens, has become a key element in planning public spaces in compliance with the objectives of the European Union and the United Nations. This article focuses on the geoparticipation measurement and the challenges associated with it. The theoretical framework includes Sherry Arnstein's Ladder of Citizen Participation and the IAP2's Spectrum of Public Participation emphasizing the importance of strengthening citizen opinions. An overview of participation measurement in the Czech Republic includes a participation index and a geoparticipation index assessing transparency and communication within municipalities. International comparisons show a lower level of e-participation in the Czech Republic compared to Europe. The paper highlights the need for effective participatory methods and technologies to increase transparency and active citizen participation in public space planning.